

24.

Tuonelan joutsen.

"Tuonelan joutsenen ampuminen" tuli kohoisaksi Lemminkäiselle. Ymmärtääksemme tähän ja ymmärtääksemme tammalla, miksi Ilmarinen yrityksessään onnistui, tahtomme hienan tarkkuuden tuota salattua sisäaistimusten tajuttaa ja sen suhdetta fyysisilleen oireihin.

Ockultisen psykologian mukana jaetaan seeläiset ilmiöt kolmeen luokkaan: 1) hetkelliset ajatukset ja tunteet, 2) ~~vaihtelut~~ ^{muut} ~~muotikunti, ident. ihonvaihtelu~~ puryväisenmät tunneet, mielialat, tunnelmat, ja 3) puryvat ja luonteenomaiset varistot, viettit, tavat, kevyt, ominaisuudet, intohimot. Tämä jaksu substantia suoransisesta edellä esitettyyn tajun ^{ja myös} tilajakoon, niin etta 1) hetkelliset ajatukset ja tunteet kuuluvat varsinaisesti päättäjuntaan, vaikka päättäjuntaan lietyttyi vaikuttavat ihmishkin onnesta morsseina jumalattarin tai hirviolin 2) ja 3) alla mainitut sieluhuoneet ilman kset; 2) xvi-

tajuttaan versioisesti kunkin tunteell, tunnolais, mielialat j.n.e., vaikka tietysti siihenkin samalla ~~te~~
~~vall~~ ~~heijastavat~~ ^{ja vaikuttavat sisätaajunnan tavaraistot} päättäjäykkyyden aiisti-
misten herättämät ajatukset ja tunteet; ja 3) tavau-
omaiset vaistot, kuten j.n.e. kunkuvat varsinainen-
ti sisätaajuntaan, johon vaikutus toisista tajunnantti-
loista on sangen heikko.

Samalla näiden tajujen tekijöjen suhde
ihmisen (formalisen) minään ja hänen ruumiiseensa
luonnollisesti on seuraava: 1) päättäjäntä on lä-
hinnä hänen minänsä ja minän vallta on taten väh-
tomin ajatuksiin ja ^{personallista} tunteihin, joita varsinai-
nesti kunkuvat päättäjäntaan; 2) eritajainta on
askel ~~kunne~~ ^{minästä} päättäjäntä on samal-
la huijapana ruumiista ja ikäärkeen ^{vähimmin} riippuvainen
riippuvainen ruumiista; 2) eritajainta on askel
etäämpää ^{personallista} minästä ja minän vallta sen yli on suh-
teellisesti pienempi samalla kuin eritajainta on as-
kel huijapana ruumiista; 3) sisätaajainta on harki-
ta huijapana ^{personalista} minästä ja ainakinkin riippuvaton
^{ollen toimintansa puolesta kattava esittäjähän on} siitä samalla kuin se on ruumiista huijapana. Se täh-
den ihmisen on miltä mahdoton muuttaa tapojaan,
luonteenomiaisuuden sijaan, kykyjään j.n.e., sillä hänen

214
ta - avoin oikein - hantua, mikäkin hänen pitäisi sas. Da aikana muutokset ovatessaan osoittivat ja ~~sopannonne~~^{jos}, etta päävätajunta toimii isogen ai-
vojen ~~vaihtellessa~~^{vaihtellessa}, mitä ajunta pienien aivojen, ~~sel.~~
~~sympatisen hermoston~~^{sympatisen hermoston}, ~~ruuhin salisten venakeskuksen~~^{ruuhin salisten venakeskuksen}, on
selviä, etta jos tahtomme päävätajuntamme ~~ihmisen~~^{ihmisen} ulottumaan alitajuntoihionne, tulee meidän muihin sa-
noihksemme kaventua yhtä syvennämille edessä oleviin meidän
sisään.

Ja kuitenkin tämä on puhdistustyössä tapahtuvia, ei tie tyypillistä millään tavalla, ettei ihmisenellä olisi vapauti käytettävänä seiso-
tajuntansa yhdistäillä ja magillisia voimia - kau-
kana siitä, ne kruunuvat vasta salaisen tiedon lieken, -
vaan siten, että hän on puhdistamattomuusissa var-
vallisista tavoiista ja vaistoroista, ennen kaikkea vihastu-
vankaudettonaudesta, valkoipetaanottimyydestä, hyly-
myydestä, tunteettomuudesta, ja muusta itsekkyyden sll.
minipistavista merkeistä.

Tämä on Kaledolan osoitteen kolmas an-
siotyö, joka on mahdoton suorittaa ilman toisten ansiö-
töiden antamia apua. Olemme jo viitanneet siihen, etta
mietyshelyyn avulla harjotellen ajatuksen ja tunteiden pah-

distus vaikuttaa itsestään peggivaisiin ongeloihin ja voimme myös lisätä: siis myös vaistoihin ja ta- poihin, vaikka tämä vii aikaa. Kolmannessa osiossa työssä on vain keskittävä positiivinen tausta niin sa- roaksemme, joka antaa päivätajunnaan kateen mi- tiskelytyön tulokset.

„On ammuttava Tuorelan joesta”, sanoo Kalevala, „Tuonen mustasta joesta, pyhän virran pyörte- hesta.” Nailla sanolla, jotta lukijämme oilestik- hän tuntue teknistä ja ettei jätta — sillä mitä tekemis- lä on tottuu muidillamme ja tavallamme. Tuonen s.o. kuole- man hanse? — osottaa runo itse ainaan, että sillä on syvälliset ohjuttavat tiedot. Easimmaiksi ovat tavallik- si, varsinakin jatkossa ~~Tuorela~~^{at paenne}, sangen laheise- sää suhteessa kuolemamaan, koska ne — paitsei etta hen- kisen kehityksen kannalta itse ovat tuorintutkuo- lemaan — saattavat meridätkin kuolemamaan ja synty- mään uudestaan. Mutta toiseksi ne ovat aivan erityis- sellä tavalla tekemissä Tuorelan joen kanssa, kuten kohda näemme.

Mikä on riittävä Tuonen musta joki? Kuten kreikkalaiset Styx se on raja ja samalla juopu kah- den maailman välillä: elävien ja kuolleitten. Kuolleet

asuvat siinä näkymättömissä maailmassa, joita meidän
 lyhyillistä ulkoaisistimme eivät kykene meille paljastaa,
 tamaan, mutta joka yhteyteen on voimme päästä sisä-
 sääristämme välitysvoella. Niinkuin päivätajunta valit-
 tai yhteytemme meidät ympäriivän fyysisen maail-
 man kanssa, niin sisätajuntamme valettaa yhtey-
 temme meidät ympäriivän näkymättömin maailman
 kanssa. Tuonen johi "on siis samalla raja piirinope
 valvetajuntamme ja salatajuntimme välille"; se on "muo-
 ta"; koshka se on pimeä eli ^(ympäriivin) tajuton. Jos esim. päivätajun-
 nasti äkkia - ulkonaisesta tai sisäisestä - syystä - syöh-
 symme sisätajuntan, sanotaan, etta olemme "tai-
 noksissa"; kommeeksi mitään herättessämme muista;
 samaten jos nukkuessamme siirrymme sisätajuntan,
 sanotaan, etta "nukkumme syvää unettomia unta".
 (Toikkeustapauksia tiettyt ovat/profetalliset valo-
 nayt ja unien teet.) Itse tilamme luonnollisesti ei
 ole ollut tapitonta - ainostaan matka eli ylimeno
 sisätajinnasta valvetajunnasta kulkee tavallaan
 tapittonaudea merkissä eli "Tuonen mustan joen" yli.^{ja}

Koshka nyt tottumukset ja tarvit, lacon-
 temme heikkoudet ja viat samoinkin sen hyveet, ja hy-
 vät asuvat sisätajunnassamme, ovat ne ~~oikeudet~~ eris-

vivian alle

1) Louhi, Pohjolan emäntä, joka on sisätaajuntasmme hallitsija, on sentä hän myös samm heim. Manahan hallitsija. Tämä näkyy tuo runotoisivnoistakin y.m. seikasta. Vrt. J. Krohn, Suomalaisen kievallisuuden historia, I. Kallervala. Jälkinäinen vihko, I, siv. 253 ja 254.

219

telttyni tietoisesta itsestämme ja avainkuin suojaava
melta. Etua tash- on hyville ominaisuksilleimme -
emme pääse mitä muuta suhtetta turvamaan ja tap-
pamaan, — mutta vähelle siihen on meille, kumpaakin
ta tavastämme ja ominaisuksistaamme takloisimme
vapautua: emme liioin valittonaistä seata mitä muut-
taa, parantaa tai tapaa. Olemme ~~o~~ nähtävästi ja
kotekut vain turvamaan ^{esim.} siihen mietiskelymenette-
lyyn, joka vahitellen itsestään sivistyyttää tapojemme
ja luonnettamme.

Mutta Kalevala sanoo: on ammatteava
Tuonelan johteen „yhelle yrittämällä”, yhen neolen nos-
tama lta ja” vielä: on saatava suuri suosihauki
„ilman ruutan nostamatti, hääiveshon hänntämällä”.
Tällä Kalevala ilmeisesti viittaa ~~erään~~^{# vähä} salate-
~~baellisen~~ seuratuksen, joka etäjälle ja mahdot-
tinen. Tapo saattaa olla hieman erilaisen, s.o. joht-
sea ja hauki suottavat merkittävät erilaisia asioita
räppären kunkin mahdollisuudesta ja kokemuksis-
ta. Mutta yhden merkityksen tekdomme sielle tärke-
äntä, merkityksen, joka käytäminossä pitää paikkaa:
ja joka huijaksiemme on vuorontorottoma ~~merkitys~~
~~huijeksiemme~~.

Toiselle siivulle

sühen, etta on keksittävä keino, millä ruumiin lätköitä
ja eri tapoja (ja vaistopojen) voisi kasvattaa ja muuttaa,
ja samalla keino ^(millä) lajintaus tekoisesti voisi siirtää
sisäiseen maailmaan. Eikä Kalervo aioa olla vittaa
sühen, että tämäisen keinon keksiminen on
välttämätön. Se on yös nimenomaan ~~senes, mitka~~
keinon määritsee. Eikä meidän ole vaka ymmärtää,
mitä keinoa Kalervo tarjoaa.

Minkä tahden näet Lemminkäisen ei onnistu ~~o~~ riisityössään? ~~De~~^{Väni} tahden ettei hänellä sydämeni ei ulo. Tässä piirakkauksella, siihen miltä vielä vih, yle kate, veliopitämätön ylpeys. Hän kompastui siihen, ettei hänellä sydämenä ollut tälläin julkisuus. Se ominaisuus, jota hän oli halukoina määdotettu "hyvyyteen virejä hei", jota hän ei voittanut. Ne voimme ymmärtää, mikä tuo menetelma on.

Hän ollen annamme Tuonelan jouten senelle "merkityksen" sydän. Kun Lemminheitosen joutecoda sydämenä näytteille, siis nostaa se painava tajutus, ei hän sitä osannut, sillä ^{tämä} se on mielelläni ainoastaan myötäntöä ja säähiä - eikä sen rakkaiden kantta. "Ampua Tuonelan jouten" merkitsee upottaa tajutuskaan sydämeen ja e lähtyttää se ^{vainakestus, joka sydämen pihle ja vuojaan,} ^{airipitkin,} myötäntöen hermosaie, joka sydämenä turkee. Kun tämä on tehty, on ihmisen sydän uusi ja koko ihmisen kuin uudesta syntynyt: hän on hyvä, hän on säälikä, hän on myötätuntoinen. Lemmin kaistluontecelle se olisi ollut helppo tehdä, ellei samaa sydämessä olisi asunut hänellä suuri vähollisensa. Kun hän kuuniisti Kalevala kuutenkin kuuna hänellä kohtaan. Rokkaiskoi kaikille etsijöille - tulisiehui-

toiselle siivulle

tietysti

Sentraliden ~~että~~ hän ei talo keinoa keksinyt. Ja kunnat-
kemmin ajattelemme hänen historiaansa, huomaamme epä-
onnistumisen syyn. Lemminkäisen tappaa Tuorelan joella se "mä-
kähätki Karjanpaimen", jonka hän Pohjolan tullessaan oli jätte-
nyt laulamatta ulos Pohjolan luvasta ~~ja~~ sanoillaan solvannut
ja joka siltä lahti oli miettelyt kostoa Lemminkäiselle. Niin
ominaisuus se siis Lemminkäiselle niin kohdalokkaaksi muodostui. Hän-
nen omans sydämensä ylpeys, viha ja ylenkatse. Kun hän voisi
apatella, etta Lemminkäinen ~~muuttaa~~^{osasi} luonnettaan, kerät-
~~taa~~ ja puhdistaa väistöjään ja tapojaan, niin etta ne taisalli-
selle moriamelle helposti, ~~ja~~ ennenkin hän olesi oman
sydämensä läpiseenä puhdistanut? Ja vaikka osaisikin, mitä
Lemminkäinen hyötyä siltä olisi, jos sydämessä vielä asuisi ylpey-
den ja vihan ja ylenkatseen mahdollisuudet?

Lemminkäisen epäonnistuminen osalta etta hän to-
dellisuudessa ei ollut suorittanut kahta ensimäistä hänen ansioitytöltä. Ol-
i siihen hänen menetelmen pitänyt ymmärtää, etta Tuorelen joutsenen
ampuminen Tarkotti juuri jotakin menetelmää sydämen seukien,
joka olisi tehnyt luonteen ~~suoritusta~~ ruosteiden luonisen vastaisuuden
mahdolliseksi ja antanut hänen käteensä keinon siirtymä-lajunma-
saan sisämaailmaan. Nytkin ei täte ymmärtänyt, sillä hänen sydämen-
sä ei vieleitäan arvunut nälli eikä myötäileva ukkun vakkauksia.

le varsinkin - se terottaa mieleen jälleen syntymisen
suuren tulvuden. Enhan meillä kaikilla minkuin
Lemmenkiesellä luonto-aiti, joka aina ~~on~~ säälki
ja valastaa jo antaa meidän mudestaan yrittää.
Kun taistelussa tuodassume, herättää ~~aiti~~ meidät nu-
delleen eloon, antaa meille uuden munimisen ja mu-
deja personallisuuksia, ja ~~muut kii~~ vielä perennim
varustettuimme kuin edellisellä herraalla käymme
mudestaan sifinkin arvotusta ratkaisemana.

Ilmarisen ansiotyössä ~~on~~ "hanki"
min ihmän merkille sydäntä. ~~Hän, joka ei ole tunnustettu~~
~~hänellä tietästään,~~ rientää Poljan neidiltä nuvoa
~~teippymä~~. Ja morsian auttaa:

Pelti

„Ohoh seppo Ilmarinen,
Ellös otto mihlaskänen!
Taop' on tulinen kohko,
Valkalintu valkeinen!..
Silli saanet suuren han'iu,
Liikkuvan kalan ihanan
Tuonen mustasta joesta,
Manskan alantehesta.“

Eiko Taimi ole minkään hieno korkka-
pi minänsä neuroisi ja lähdettäisi: „ala pelkää, sinä
et ole myöhempi tekee sinulle haittaa. Sinä olet
joku et ole huomato tunteihin töökannat. Sini olet
toiminnan mies. Suorita vain semmoisia tekijöjä, joissa
enemmän“

220
te sinulle on uudostun apua kristillisestä hetkennä. Tee
mehduuden ja laupiuden töitä, ole avukas ja palveluvi-
nen. Tämä ei ole luonnonlaki vaikka.

Ilmarisen rouvattaa neuvoja ja kiih-
sien hyvin töötessä sivilla osaan sydämensä postille.
Hänellä hyviä karismaa - kuten buddhalaisit sanovat -
antaa hanki vaikenkia vittamaan ja hänellä sit-
ten taitavaisen jumalan tuo, enne tta Ilmarisen itse-
sä on onnistunut elähyttää sydämensä, joka hänellä
vratimalltonan arvostelunsa mukana on vain hauin-
pään veroinen (19:185 - 318).

Ilmarinen on nyt kaikki arviotyöt suo-
vittamut, joissa tahden ryhdystää viettämään hänellä
kiihän Polyni ihanan immen kanssa.
